

Redowinik Wroclawski

Wychodzi trzy razy tygodniowo i to co wtorek, czwartek i sobotę przez dni świąteczne. — Nakładem i drukiem A. Prądzynski we Wrocławiu. Odpowiedzialny za część redakcyjną Andrzej Prądzynski we Wrocławiu. Administracja: ulica Poznańska № 6 — Telefonu № 389

Abonament: na miesiąc listopad 1924 r. na pocztę: 96 groszy wekslowy; 90 groszy — Ogłoszenia: za miejsce jedno-linowe jeden milim. w wysz 5 grosze przyjmuje administracja większe dwa dni, mniejsze do godz. 9 dzień przed ukazaniem się numeru — Tel. № 389

№ 142

Wrocław, wtorek, dnia 2 grudnia 1924

Rok VI

Dnia 29 listopada 1924 r. umieszcila Redakcja „Redowinika Wroclawskiego” w wychodzącym we Wrocławiu piśmie „Redowinik Wroclawski” nr. 141 na pierwszym miejscu odezwę, której dwa końcowe zdania brzmią: „Kto chce uniknąć niepotrzebnych ceregieli i kar, niechaj uważnie czyta gazetę, a tu na miejscu Redowinik Wroclawski. Rozporządzenie władz podajemy w całości kto je przeczyta sam sobie winien”.

Wspominając powyższą odezwę stwierdzam swych czytelników w przekonaniu, że „Redowinik Wroclawski” jest organem upoważnionym do umieszczania rozporządzeń i zarządzeń władz.

Twierdzenie to niegodne jest wprawdzie i mogłoby wprowadzić czytelników w błąd i twierdzenie tychże, że „Redowinik Wroclawski” nie o tem nie pisał, mogłoby mieć przykre dla nich przeświadczenie.

Dla wyjaśnienia sprawy wyjaśnia się, że organem urzędowym w którym umieszczają się potrzebne dla mieszkańców powiatu i niektórych instytutów, rozporządzenia, zarządzenia itd. jest tylko „Redowinik Urzędowy powiatu Wroclawski”, wychodzący co czwartek każdego tygodnia.

Redakcja „Redowinika Urzędowego powiatu Wroclawskiego” mieści się w tymczasowej Starostwie, zaś administracja w Wydziale Powiatowym we Wrocławiu pokój nr. 16.

Wrocław, dnia 29 listopada 1924 r.
Starosta
L. dz. 10778/24 — 4/1. Charkiewicz

Rzeczpospolita Polska mocarstwem

Pod tem tytułem zamieszcza jugosłowiański „Samoprawa”, oficjalny organ Pesaia w numerze z 12. XII artykuł o podniesieniu poselstwa obcych w Warszawie do rangi ambasad. Artykuł ten znany w krótkim streszczeniu już z telegramów przysyłanych ze względu na jego polityczną wagę in extenso.

Jednocześnie z uznaniem sowietów — jak to było w tym czasie — rząd francuski nadał poselstwu francuskiemu w Warszawie rangę ambasady. Faktem tym rząd francuski chciał przedewszystkiem zapanować wobec całego świata, że przez uznanie sowietów jego stosunek do Polski w niczem się nie zmienia i że interesowanie się Francji Polską nie zeszło na plan drugi. Ale z faktem tym związane są jeszcze inne praktyczne następstwa. Na gest francuskiego rządu nasz rząd polski musiał odpowiedzieć równym gestem wobec całego poselstwa polskie w Paryżu przedziele w rangę ambasady. Oczywiście nie przesłanie tylko na tem, jak słychać rząd włoski wkrótce przestaca poselstwo swoje w Warszawie w ambasadę a śladem tym pójdą i inne mocarstwa.

Rzeczpospolita Polska wchodzi więc do rzędu wielkich mocarstw. Polska tem samem zaczyna wznawiać swoje tradycje, rozpoczyna wstąpienie na scenę międzynarodowej polityki. Wzrost i siła państwa. Przez kilka wieków Polska odgrywała wielką rolę w historii europejskiej, była jednym z największych państw, którego wpływ sięgał daleko poprzeczpolskie granice i rozprzestrzeniał się na Czechy, Węgry i Balkany. — Wstąpienie Polski do rzędu wielkich mocarstw wywołuje w Polsce wspomnienia starych sławnych czasów, a my radujemy się z nimi i gratulujemy, gdyż przeszłość ich ma wiele związku z naszą przeszłością. Nasz Dyrktor Branković był sojusznikiem polskiego Władysława Jagiełły, który ze swymi rycerzami padł pod Warną i możnaby znaleźć bardzo dużo takich wspólnych wspomnień z przeszłości.

Fakt ten ma jeszcze duże praktyczne znaczenie. Największą część Europy należą do słowiańskich narodów, a Polska jest jedynym słowiańskim państwem mającym rangę mocarstwa. Rozdrobnienie jestnasy na małe państwa, w jakie wznawiane państwa, jest stanem między sobą, by głos nasz był decydującym wśród wielkich państw świata. Jedyna Rosja która niedgdy

była wielkim mocarstwem i na którą spoglądały liczne małe słowiańskie narody, obecnie wyłączona jest z międzywielkich mocarstw, gdyż wózczas gdyby została przyjęta do Ligi Narodów, trzeba byłoby jeszcze dużo czasu zanim dojdzie do dawnego stanowiska i wpływu. Fakt, że Polska została przyjęta w poczet wielkich mocarstw jest nam doniosłym netykiem dla Polski, ale i dla innych słowiańskich narodów.

Fakt ten jest jednocześnie oddaniem uznania polskiemu narodowi i polskiemu Patriotom, którzy stoją na jego czelu. Nie było to rzeczczą łatwą wskrzesić państwo, które było podzielone między trzech wielkich sąsiadów, tatarskich, przeszło 120 lat rozwijało się w każdej części i netykiem i w zupełnie innych warunkach.

Podczas wojny światowej największe walki staczane były w Polsce z milionowymi wojskami, pojedyncze powiaty miasta przechodziły z rąk do rąk, naród był rozpruty, przemieszczony, środki komunikacyjne przerwane, a co najgorsza, w kraju pozostało mnóstwo niemieckich papierowych pieniędzy, które Niemcy drukowali specjalnie dla polskich krajów, a które były prawie bez wartości. Osobowicie i jednocześnie wszystkie polskie ziemie, wznawie przemyślni i rolnicy, poprawie finansów — to były tak wielkie zadania, że tylko w takich warunkach mogły być dokonane przez naprawdę wielki naród z dalekowiecznymi wodzami na czele.

Rzeczpospolita Polska spełnia te zadania, dowiodła ona, że ze względu na liczne swej okazywały, obszar netykiem i państwa swoje narodu zdolna i godna wejść do rzędu wielkich narodów.

Radujemy się każdym politycznym i ekonomicznym sukcesem Rzeczpospolitej Polskiej, ponieważ z polskim narodem wiąże nas netykiem wspólność krwi i słowiańskiego pochodzenia, zachowania kultury, i polski polityczny interes: utrzymanie pokoju w Europie przez czuwanie nad traktatami pokojowymi, a przede wszystkim nad ich postanowieniami, dotyczącymi terytorjalnych roz-

graniczeń na całej długiej linii od ujścia Wisły do Morza Bałtyckiego, aż do ujścia Wadaru do morza Egejskiego — od Gdańska do Solony.

Wobronie Polaków w Niemczech

Warszawa, 30. 11. Z powodu skazania przez Trybunał Lipski Wieleżkowskiego posłowie Związku Lud.-Nar. interpelację do rządu zapytaniem, co rząd zamierza uczynić:

1) dla obrony mniejszości polskiej w Niemczech; 2) dla odparcia zarzutów wymierzonych przez Najwyższy Trybunał Rzeszy przeciwko Ministerium Spr. Wsk.; 3) dla obrony interesów Polaków przed antypaństwową działalnością zamieszkujących ją Niemców.

Wdrugię sprawiła posłanka Sokolnicka zgłosiła wniosek, domagający się, aby rząd zawczasu poczynił przygotowania, celem przyjęcia 5 tysięcy siermiotów polskich, którzy wzięli w sierpniu r. 1925 z Niemiec do Polski.

Około konkordatu.

Posel Grabski udzielił „Gazecie Warszawskiej” wywiadu w sprawie konkordatu. Grabski omawia trwające rokowania w sposób nadzwyczaj powściągliwy, zasłaniając się poufnością rokowań i zastrzegając, iż po otrzymaniu pełnomocnictw i porozumieniu się, będzie to początek grudnia. Rząd ma celem przeprowadzenia rokowań o samemu tekstu konkordatu. Pos. Grabski zaznacza, że konkordat powinien być wzorowany nie na układach z 18 i 19 wieku między państwem i kościoł zwalczających się wzajemnie, lecz powinien stanowić podstawę współpracy Kościoła i państwa w pogłębianiu wychowania religijnego i kulturalnego narodu. W każdym konkordacie dla Kościoła ważnem jest zagwarantowanie swobody wewnętrznej dla państwa, by nie używano instytucji kościelnych dla celów antypaństwowych. Polska nie chce rozprowić Kościoła, a Stolica Apostolska ma zrozumienie dla potrzeb Polski. Dotychczasowe rokowania wykazały, że na gruncie tym może dojść do porozumienia.

Arabska awantura

na sali p. Stanisława Knechtla we Wrocławiu

Nagroda Nobla i jej twórca.

Alfred Nobel pochodził z wielkiej rodziny Noblow w Rosji, z tak zw. rodu królów natorynych. Jest on wynalazcą nitroglicerynu, dynamitu i prochu bezdymnego. Złożył 15 fabryk nitroglicerynu i posiadał w Szwecji własną fabrykę armat. Później wynalazł żelazny wybuchowca, haubale automatyczne, nieeksplozujące, kościół parowy, udoskonalony system odlewania żelaza, wprowadził system destylacji ropy, który wywołał przewrót w produkcji ropy i wyścigach itd.

Ta ogromna inteligencja, ten geniusz wynalazczy interesował się wszystkimi dziedzinami życia. Dorobił się wielkiej fortuny.

Umierając w San Remo (we Włoszech) w r. 1896 Nobel zapisał prawie cały swój majątek na 5 nagród, rozdzielanych co roku między wybitniejszych pracowników umysłowych bez różnicy narodowości.

Pierwsza nagroda była przyznana za najsłynniejszy wynalazek zrobiony w dziedzinie fizyki; druga — w dziedzinie chemii; trzecia — fizjologii lub medycyny; czwarta za najlepsze dzieło literackie; piątą — za działalność na rzecz pokoju.

Każda z nagród wynosi około 300 tys. franków. Cztery pierwsze nagrody rozdaje akademia szwedzka, piątą — Sejm norweski.

Oprócz tych nagród w myśl testamentu tworzą się instytucje Nobla w różnych krajach. W 1924 r. Polacy, jak wiadomo, otrzymali już nagrodę. Świadczy to o wielkiej twórczości naszej i o naszym znaczeniu międzynarodowym.

Pan min. Grabski ma szczerze.

Udział Polaków w aktywach banku austro-węgierskiego ustalony poprzednio na 15996221 koron złotych podwyższony się ośmiokrotnie wskutek pominięcia wyniku procesu o 2146481 koron zł. Rząd polski zastąpił przez dr. Smolek szefa likwidacji w poselstwie polskiem we Wiedniu otrzymał już w ostatnich dniach na te dotychczasowe sumy asygnowane opiewające częściowo w dolarach (12478 dol.), częściowo zaś na efekty w złotych (15996221 zł) i 2146481 zł w zł. w skarbie banku narodów w Budapeszcie.

Co jest wart nasz złoty we Francji.

W Paryżu dopiero potrafi Polak ocenić wartość złotego polskiego. Do stanie zaś przy rozumianiu 3 fr. 60 cent. Za 3 franki 20 ct. zje obiad z czterech dań z winem w restauracji koło Pantheonu i naję się dobrze, bo właściciel restauracji pozwala jeść chlebale ze złości. Za pranie i wyprasowanie twardej koczulki polczy mupracza (1 frank, 28 groszy). Za 400 franków czyli 112 złotych kupi bardzo porządne ubranie na miarę z doskonałego czysto wełnianego materiału. Za gazetę płaci się 15 ct. czyli 4 gr, a gazeta wzięta na wagę papieru ważący 10 gr. 15 ct. czyli 4 gr. 15 ct. Bilet drugiej klasy Paryż-odjeżdżając koleją, za który może cały Paryż obieć kosztuje 35 ct. a więc 10 groszy — itd. Pomimo tej tanioci w porównaniu z naszymi cenami opinia publiczna i prasa utyskuje na drożyznę.

Gwałty na Łotwie.

Warszawa, 28. 12. „Gaz. Warsz.” w artykule p. tyt. „Gwałty na Łotwie” wyzywa rząd do interwencji w obronie Polaków, zamieszkujących na Łotwie.

Gwałty, aresztowania, rewizje u Polaków są na porządku dziennym, przybierając charakter systematycznego ucisku.

KRONIKA

Wrocław, dnia 1-go grudnia 1924
Kalendarz ryżmo-katolicki:
dział: Ełgijusz b., jutro: Bibjanny.

* W sprawie skonwercowania Pożyczeń Państwowych z roku 1920 obywatel w ubiegłą niedzielę, więc, zwolany przez Poznański Komitet Obrony Wierzytelci długo — i krótkotermiwnicy pożyczek, któremu przewodniczył p. aptekarz Konstanty Zimierzowski, w sprawie było ogromne, gdyż obszerna sala p. St. Knechtla wypełniła się po brzegi. Główny mówca z Komitetu powoznińskiego pp. Szymczak i Preis stroszcili w krótkich lecz dobitnych słowach cel i dążenia komitetu. Nastroj był poważny i rzetelny. Otworzone podkomitet na nowiat wrocławski i przyjęto jednomyślnie przycztaną rezolucję. Z powodu nawalu innego materiału zmuszony jesteśmy obszernie sprawozdanie z obytego wiecu udostępnić do numeru następnego.

* Redukcja świąt nastąpi od 1 stycznia 1925. Pan Prezydent Rzępltej wydał w tej sprawie dnia 15. XII. następujące rozporządzenie z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1925. Ogranicza się ilość dni świątecznych od niedzieli i nast. dni świątecznych: Nowy Rok, Trzech Króli, Trzeciego Maja, Wniebowstąpienie Pańskie, Boże Ciało, Piętna i Pawła, Wniebowzięcie N. M., Wszystkich Świętych, Niepokalane Poczęcie Najśw. M. P. i Boże Narodzenie.

* Ziemia Hódzińska na rzece łotewskiej. Sejmik powiatu będzynski uchwałił zakupić samolot dla armii, asygnowany na ten cel 25 tys. złotych. Jest to drugi samolot, ufundowany przez Zagłębie Dąbrowskie.

Fundusze należne od Niemiec. Dnia 26. XI. odbyło się w Paryżu posiedzenie komisji arbitrażowej, celem ustalenia wysokości funduszu, należnego Polsce od Niemiec z tytułu ubezpieczeń społecznych na Górny Śląsk. W komisji brał udział min. Sokal, dwaj eksperci polscy, przedstawiciele niemieccy i 3 neutralni sędziowie. Komisja ustaliła, iż Niemcy mają wypłacić Polsce 26 milionów marek złotych. Niemcy proponowali początkowo kwotę w wysokości 1 miliona, a następnie 3 milionów. Decyzja komisji podlega zatwierdzeniu Ligi Narodów. Pierwszą ratę w sumie 6 milj. mk. zł. ma Polska otrzymać 1 lutego 1925 r. w złocie lub walucie jaką wybierze Polska.

Kórnik. „Gazeta Średzka” pisze: Zuchwałemu napad bandyckiego dokonano na tut. probostwo w nocy z wtorku na środę, między godziną 12-stą a 1-szą. Bandyci wdarli się do sypanki kas. proboszcza i obudzili go, świącąc mu łaskami elektrycznymi w oczy. Byli wszyscy zbrojni. Jednego obudzili, że jest ich trzech, że ksiądz ma nie ruszyć i nima wzywać pomocy. W końcu zażądali 15000 zł. Tych oczywiście nie uzyskali, bo ich nie było. Zażądali więc kluczy od szafy pieniężnej znajdującej się w sąsiednim pokoju, a mieszkającej w sobie kasie „Rolnika”. Zabrali więc z szafy 2000 zł. i jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem znowu udali się do sąsiedniego pokoju po łup. Księdzu strzeliła teraz do głowy myśl do głowy, że z bronią jedynemu z nich, to jakoś opornie, czego skrotył kas. proboszcz, siedziwy już kapłan, i począł szukać za bronią. Zauważyli to bandyci, doskoczyli i skrotywali mu ręce rękami, poczem

ślady wykazywał, bandyci zbiegli poza miasto, gdzie rozbili kasette i łupem się podzielił, zostawiając próżną kasette. Rozchodzi się o rabusi miejscowych i aresztowano już kilka osób. Fakt ten wykazał braki w służbie bezpieczeństwa. W obwodzie komendy policyjnej obejmującej powiaty średzki i średni, nie ma ani jednego psa policyjnego. Apelujemy tedy do odnośnych czynników, by w interesie bezpieczeństwa postarano się o psy policyjne, albowiem napadów dokonano dotychczas w Bninie, 2 razy

w Tulcach, 2 razy w Mądrych, w Słokach, pod Gądkami, pod Czmoniem itd. — Warszawa. (Utworzenie punktów zbornych dla pijaków). Komendant policyjny warszawskiej wystąpił z wnioskiem utworzenia w Warszawie 4 punktów zbornych dla pijaków, których punkt kierowany do komisariatów. W punktach stosowane będą specjalne zabiegi lekarskie, i tak, przepikawanie żołądka, trzeźwienie itp.

O zniesieniu armii austriackiej.
Wiedeń, 27. 11. Dzisiejsza „Die

Stunde" w artykule wstępnym porusza myśl zniesienia armii austriackiej. Dziennik dowodzi, iż armia ta w myśl traktatu z Saint Germain jest tak niska, iż nie stanowi żadnej ochrony przed ewentualnym napadem. Koszta zaś jej utrzymania wynoszą 620 miliardów koron austriackich, czyli więcej niż deficyt budżetowy na rok 1925.

„Degradacja" Trzebiego.
Wiedeń, 27. 11. Biuro Włosa donosi, że Trocki został pozbawiony funkcji komisarza dla spraw wojskowych i in-

nych stanowisk. Mówią o użyciu go na stanowisku dyplomatycznym zagranicą lub o wysłaniu na Kaukaz.

Z życia towarzyszystw

* Zebranie Tow. Św. Wincentego a Paulo odbędzie się w wtorek dnia 2-go bm, o godz. 3-ciej po poł. w salce parafjalnej.

Kupujcie nalepkę na 27-go Grudnia

Sprzedaż gwiazdkową

rozpoczynamy z dniem 1. grudnia rb. po znacznie niższych cenach i przy rzetelnej usłudze.

Oddział I.

Ubrania męskie, burszowskie i dziecięce — Peloty — Burki flauszowe, sport, i zwykłe. Spodnie (breeches) cąjowe. Bluzy.

Oddział II.

Materiały męskie i damskie na kostiumy i płaszcze. Flausze, Zamsze, Meltony, Spodniowe. Płótna na kuszule, pościele, wspany, inletry itd. itd.

Oddział III.

Trykoty — Skarpety — Rękawiczki trykotowe i skórkowe — Czapeczki z szalami — Chusteczki.

Oddział IV.

Kapelusze — Czapki — Koszule wierzchnie i nocne — Krawaty Koltierzy — Parasole i laski w wielkim wyborze oraz wszelkie artykuły męskie, wojskowe i przybory wiejskie.

Fa. F. Lisecki - Wrzesnia
właśc. Fr. Kilkowski - Tel. 411 - Zamkowa przy rynku.

Obwieszczenie!

Powołując się na ogłoszenie Zarządu P. K. Ch. z dnia 12. 11. 1924 roku w Oredowniku Wrzesińskim nr. 155-24 główna Komisja wyborcza do Rady P. K. Ch. we Wrześni dla pracobiorców ogłasza za wybranych następujących delegatów:

1. Müller Weleche, sekr. Z. P. Wrzesnia
2. Kosmowski Jan, karmaczarz, Chwalibogowo I.
3. Banaszk Jan, robotnik, Wrzesnia
4. Górka Marcin „Mardow" — Wrzesnia
5. Szymański Jan „Wrzesnia
6. Gadziński Michał, wóldzar, Stefanowo
7. Kosiński Jakób, robotnik, Miłosław
8. Konieczny Ludwik, robotnik, Grabowo król.
9. Blaszk Jan, maszynista, Staw-Czekuszewo
10. Michalowski Józef, wóldzar, Kołaczkowo
11. Baumgart Gustaw, diuszar, Wrzesnia
12. Kupś Marcin, robotnik, Nowy Polowar
13. Kolbertowicz Jakób, robotnik, Wrzesnia
14. Musielak Michał, robotnik, Wrzesnia
15. Kreglewski Władysław, robotnik, Wrzesnia
16. Czyniak Marcin, wóldzar, Bierzglinek
17. Wardyński Ludwik, robotnik, Obłaczkowo
18. Zasada Franciszek, robotnik, Bierzglinek
19. Kalużyński Józef, robotnik, Wrzesnia
20. Wlekiński Adam, robotnik, Lipie

1. Stawieński Ignacy, robotnik, Kozubiec
2. Samkowski Tomasz, robotnik, Wrzesnia
3. Lamiński Jan, robotnik, Chwałkowice
4. Głuski Maksymilian, kier. stol. Miłosław
5. Przybylski Jan, robotnik, Krzyżowa
6. Bagrowski Kazimierz, kowal, Wrzesnia
7. Maciejewski Walenty, stróż, Chwalibogowo I.
8. Andrzejewski Jakób, kondukt. pom., Wrzesnia
9. Rajkowski Antoni, robotnik, Zieliniec Dom
10. Szezyński Adam, robotnik, Miłosław
11. Zeliński Andrzej, kolodziej, Kołaczkowo
12. Zieliński Stanisław, robotnik, Czekuszewo
13. Bielejewski Sebastian, robotnik, Wygoda
14. Raśny Jan, murarz, Wrzesnia
15. Strzeżewski Ignacy, robotnik, Bugaj
16. Głuski Wincenty, robotnik, Wrzesnia
17. Wólc Michał, robotnik, Chruszów
18. Gieburowski Marcell, kowal, Stomowo
19. Idziak Józef, wóldzar, Bierzglin
20. Stanisławski Franciszek, robotnik, Wrzesnia.

Główna Komisja wyborcza dla pracodawców ogłasza za następujących kandydatów za wybranych:

1. Czapski Franciszek, właśc. dóbr, Bardo
2. Opieński
3. Olek Wacław, kupiec, Wrzesnia
4. Odmowski Florian, dzierż. dóbr, Małe Gutowo
5. Konieczny Stanisław, właśc. opieki, Wrzesnia
6. Kilkowski Franciszek, budowniczy, Wrzesnia
7. Janicki Spiridon, kupiec, Wrzesnia
8. Chrzanowski Józef, właśc. dóbr, Stanisławowo
9. Kubacki Wawrzyn, właśc. dóbr, Zerniki
10. Łosiński Józef, fabryka powozów, Wrzesnia

Wrzesnia, dnia 24 listopada 1924.

Główna Komisja Wyborcza

Przewodniczącą z strony pracobiorców Pawlak

Przewodniczącą z strony pracodawców majster Zyffier.

Strojenie i reperacje fortepjanów

po cenach przystępnych przyjmuje

E. Gürtler, Wrzesnia, Zamkowa nr. 1

Kot czarny zaginął

przy ulicy Poznańskiej. Uczeń, znalazca odda do Ekspedycji „Oredownika" za wynagrodzeniem.

100 zł nagrody

otrzyma ten, który mi wskaże złodzieja skradzionę bielizny z góry.

Andrzej Pradziński.

ogłaszaćcie w „Oredowniku“

Mam zaszczyt dać do wiadomości, iż z dniem 1 grudnia

OTWIERAM

we Wrześni przy ul. Poznańskiej nr. 5 w domu p. Boreckiego

magazyn kapeluszy i konfekcji damskiej.

Towar pierwszorzędny - Wybór wielki - Ceny bezkonkurencyjne.

Z poważaniem

MARJAN GRZESZKIEWICZ.

Dixin

ułatwia pranie, niedołączony w swojej dobroci

Przy praniu

i szorowaniu jakiej przy zasychnięciu, daje największe korzyści

Na stancję

przyjmie uczennię Szkoły wydziałowej oraz

kilku panów na obiady.

Stońska, Warszawska 9.

Kanapy

— fotele

leżanki — materace

— sprzedaje — po cenach najniższych i dogodnych warunkach spłaty —

K. Jankowski,

mistrz tapic. - dekorac.

Wrzesnia, Poznańska 29

Warsztat w podwórzu

Wizytówki

wykonuje gustownie i szybko

Drukarnia „Oredownika“

Ogłoszenie!

Właścicielom domów zwraca się uwagę na zabezpieczenie rur wodociagowych i wodomierzy przed zamrażaniem. Należy otworzyć drzwi i okna, aby takowe swobodnie były. Szkoła powstała wskutek zamrażnięcia ponosi wyłącznie właścicielom.

Również przypomina się obowiązek posypywania chodników piaskiem podczas gołolodzi. W razie opadów śnieżnych, uprasza się właścicieli domów i nieruchomości o zmiatanie śniegu z chodników.

Wrzesnia, 14 listopada 1924 r.

Magistrat — Urząd Policyjny

L. dz. IV. 674/24 Soltyśiak.

„Bóg zapłać“.

Bolesław i Stefan z Zarembo Barciszewscy

Wrzesnia w listopadzie 1924 r.

Licytacja przymusowa!

W czwartek, dnia 4. 12. o godzinie 10 przed południem

sprzedawał będę

na rynku we Wrześni najwięcej dającemu za natychmiastową za płatą:

1 rower, maszynę do pisania, 1 ubranie frakowe, 1 cylinder, 1 garn. koszykowy, 1 stół, 4 krzesła, kachle do 2 piecy, 7 kachli tylnych, 1 leżankę, 1 biurko, postument do kufarów, 1 stół dębowy z nakryciem, 6 krzesłek.

Janicki, kom. sąd.

Dom Wólka

sprzeda najwięcej dającemu za gotówkę

w piątek, dnia 5-go grudnia br. o godz. 10 przed poł.

drzewo opałowe, gałęzie.

Dom Wólka

verkauft meistbietend gegen Kassa

Freitag, den 5. Dezember 10 Uhr vormittags

Brennholz, Strauchhaufen

Schürrholz (Birken).

Dom

we Wrześni przy głównej ulicy, z wolnym mieszkaniem i składem, z towarami bez jest

na sprzedaż

Zgł. do „Oredown. Wrzes.“